

IOANA POPESCU

Poveste din
PIPERA
Anotimpuri pierdute

Poveste din Pipera

Anotimpuri pierdute

Ioana Popescu

Logos Panda
2022

Poveste din Pipera : Anotimpuri pierdute

Ioana Popescu

Copyright Editura Logos Panda, 2022

Iasi, Bd. Nicolae Iorga nr. 55B

logospanda21@gmail.com

www.librariavirtuala.com

Tehnoredactare: Maria Antohe

Design copertă: Roxana Demetra Stratulat

Reproducerea oricărei părți din prezentul volum prin fotocopiere, scanare, multiplicare neautorizată, indiferent de mediul de transmitere, este interzisă.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

POPESCU, IOANA

Poveste din Pipera : Anotimpuri pierdute / Ioana

Popescu. - Iasi : Logos Panda, 2022

ISBN 978-606-95513-1-8

821.135.1

Extras din volumul:

Popescu, I. (2022). Poveste din Pipera. Anotimpuri pierdute. Logos Panda. Iasi, Romania

Poveste din Pipera

Anotimpuri pierdute

Ioana Popescu

Logos Panda
2022

Pagina lasata
intentionat goala

Extras din volumul:

Popescu, I. (2022). Poveste din Pipera. Anotimpuri pierdute. Logos Panda. Iasi, Romania

Cuprins

Poveste din Pipera

Prolog	11
Partea 1	13
Capitolul 1. Începutul.....	13
Capitolul 2. Știrea.....	15
Partea a 2-a. Cu un an în urmă	18
Capitolul 1. Sara Carp	18
Capitolul 2. Fotbalistul.....	19
Capitolul 3. Cantonament.....	21
Capitolul 4. Elicea și jointul	22
Capitolul 5. Furtuna și icrele negre	27
Capitolul 6.....	30
Capitolul 7. Vicii	31
Capitolul 8. Buchetul de mușețel și ultimul joint	35
Capitolul 9. Cireșe fără carne	36
Capitolul 10. Chestii	38
Partea a 3-a	40
Capitolul 1. Machidonii.....	40
Capitolul 2. Flo și Narcis	43
Capitolul 3. Motorul.....	44
Capitolul 4. Golanca.....	45
Capitolul 5. Asemănări.....	48

Capitolul 6. Piperchi țargășiți.....	51
Capitolul 5. Înjurătură. De ce înșeală femeile?	54
Capitolul 6. Unchiul Yanis.....	55
Capitolul 7. Plăcinta.....	57
Capitolul 7. Cererea.....	61
Capitolul 8. Șogorițele.....	64
Capitolul 10.	66
Capitolul 11. Nunta la machedoni.....	67
Capitolul 11. Patima	68
Capitolul 12. Nebuna lui.....	70
Capitolul 13. Paparazzi.....	71
Capitolul 14. Secretele doamnei în alb.....	74
Capitolul 15. Femeia drog	76
Capitolul 16. Crima.....	78
Capitolul 17. Miracolul.....	80

Anotimpuri pierdute

Metafore de toamnă	85
Dacă.....	87
Iubirea e tridimensională	88
Merit!	90
Nori de primăvară.....	92
Poezie de martie.....	94
Dacă Putin ar fi dac.....	95
Vraja de vrăjitoare.....	98

Lucifer	100
Frankfurter Melancholie	102
Goya mood.....	104
Happy	106
Dintre două ploi.....	108
Berceni.....	109
Tequila beach.....	110
A edulcora. Edulcorat.	111
Amour	113
Sus în pod la Odobești.....	114
Baladă pentru un el.....	115

Pagina lasata
intentionat goala

Extras din volumul:

Popescu, I. (2022). Poveste din Pipera. Anotimpuri pierdute. Logos Panda. Iasi, Romania

Poveste din Pipera

Pagina lasata
intentionat goala

Extras din volumul:

Popescu, I. (2022). Poveste din Pipera. Anotimpuri pierdute. Logos Panda. Iasi, Romania

Prolog

Fiecare om iubește într-un anumit fel și are nevoie să fie iubit într-un anumit fel... pot să te iubească oricât de mulți oameni și nu e de ajuns...dar e suficient să te iubească doar unul singur exact așa cum simți tu că ai nevoie...

Mi-a spus cineva că sunt ca tortul pe care îl vor toți bărbații; dar nu vor să fie cu el toată viața, pentru că nu ar suporta să vrea și alți bărbați să muște din mine.

Femeile, oricum, din păcate - chiar cele mai frumoase - sunt asemănate cu dulciurile, nu cu luminițele, nu cu stelele. Asta înseamnă că bărbații realizează chiar și atunci când iubesc cu patimă că totul la noi depinde de proșpețime. Prăjiturile sunt bune proaspete. Mai încolo, se strică, înghețata se topește, frișca se acrește, bezeaua se usucă...

Mi-ar plăcea ca bărbații să ne asemene unor steluțe, nu unor prăjituri, dar whatever... merge să fim o săptămâna și tort.

Bărbații preferă să aibă o prăjiturică mică și mai urâtă decât un tort pe care să îl vrea toți. Dar după ce au numai acea prăjiturică, o înșală cu tortul cel mare și frumos ornat. Apoi se cuplează cu tortul și încearcă să îl preschimbe într-o prăjiturică mică-mică... și tot așa.

Dar majoritatea rămân până la urmă cu "prăjiturica" care stă cuminte, nu la vedere; închide ochii când ei o înșală, le spală chiloții uneori mânjiți de rujul altei femei, le face de mâncare până îi îngrașă, le răbdă platitudinile, clișeele, nervii, stresul și sictirul, le înghite mojiciile. Ele, acele prăjiturici, le fac copii până ajung diforme, le șterg la nas progeniturile când ei sunt plecați la amante, îi ajută să meargă sau să respire când au îmbătrânit...

Cred că de frică totuși, bărbații preferă să își "îngroape" adevărata dragoste... (adică "tortul" din povestea mea). Dacă ei ar încerca să rămână cu tortul frumos și cu frișcă, toate

poveștile de dragoste s-ar termina, poate, cu happy-end, căci fiecare tort își are perechea lui /sau proprietarul lui, și atunci nu ar mai fi ispite pe lumea asta. Sau cine știe?

Partea 1

Capitolul 1. Începutul

13 iunie 2012

O fată roșcată, pistruiată, cu ochelari, de vreo 23 de ani se afla în redacția unui cotidian cunoscut din București. Era ora 9.00 dimineață, avea ochii închiși de plăcere pentru că savura un croissant cu vanilie și sorbea cu înghițituri mici dintr-un pahar de plastic, o cafea cu lapte, când, deodată, fax-ul de lângă biroul șefului de secție - care nu se afla încă la serviciu - începu să zbârâie.

Fata deschise ochii și se trezi la realitate. Privi cu un dispreț nedisimulat peretele gri al redacției, apoi coșul de gunoi plin de niște resturi de cu o zi în urmă. Pentru că era nouă, sau mai bine zis, începuse practica în presă abia de vreo două luni, căută timp de 2 minute fax-ul care era ascuns într-un dulap, apoi scoase hârtia pe care se afla următorul comunicat de la Poliția Capitalei:

„Un bărbat de 53 de ani de origine aromână, Yanis Caragheorghe din Pipera a fost reținut ca principal suspect pentru uciderea soției sale. Florina Oana Caragheorghe, 30 de ani, a fost găsită înjunghiată mortal într-o râpă dintr-o pădure din apropiere de vila cuplului. Femeia condusese mașina familiei cu care cei doi se deplasează până la locul incidentului, cu toate că nu avea carnet. Sunt bănuți de crimă și niște rromi de la marginea localității. Se continuă cercetările.”

- Peste 12 ore -

Ilinca, fata din redacția respectivului cotidian, stătea acum în patul conjugal. I se părea că așternutul este prea rece, că dormitorul din cartierul Rahova, dormitor la care a visat atât de mult în anii când se iubea prin liceu, în timpul orei de sport cu actualul ei soț, este prea mic, îngust, tern, cenușiu și rece. Ca un cavou. Totul i se părea foarte penibil și trist.

Își privi fix soțul, pe agentul de poliție Tiberius Mara, care tocmai ieșea din baie. Până atunci nu sesizase aceste aspecte, dar acum îi vedea foarte clar burta mare, albă, acoperită de fire de păr negre, lungi și rare, începutul de chelie, urechile mari, fața oarecum tâmpă. Închise ochii și își aduse aminte de grădina enormă a vilei din Pipera unde fusese astăzi pentru a lua declarații pentru acel caz, de casa mare cu turnulețe, de câinii ciobănești care se gudurau pe la picioarele ei, de mâncarea savuroasă cu nume ciudat, „Piperchi Țârgâsiti”, de zâmbetul aceluia tânăr machidon, de ochii lui frumoși, negri, calzi, care păreau așa de buni... Închise ochii și adormi, în timp ce bărbatul cu început de chelie închise lumina și apoi o luă în brațe. Ea însă visa că o lua în brațe un bărbat brunet, frumos, zâmbitor, cu ochii negri ca ochii de căprioară.

Capitolul 2. Știrea

Sara prezenta prima știre de televiziune din viața ei, și culmea aceasta era despre prietena ei din copilărie găsită violată și ucisă într-o pădure de lângă București. Se așezase la pupitrul știrilor cu ochii în lacrimi, dar calmă. O machioză îi pudra nasul și îi ștergea folosind mișcări rapide, cu o un bețigaș, urma lacrimii lăsată pe fardul anticearcăn de sub ochi. Directoarea de emisie, Otilia, îi strigă în cască ceva. Că mai sunt două minute până intră în emisie dar că nu poate prezenta știrile cu „fața aia varză” și îmbrăcată în negru.

— Știi că a fost cine a fost, pentru noi toți e o mare pierdere, știu că erați prietene, dar arăți înspăimântător. De ce dracu' nu ți-ai luat ceva deschis la culoare? Ești toată neagră! Nu poți să intri așa în direct! Nu dă bine pe sticlă!

— Ai fost rockeriță? o întrebă unul dintre cameramanii din fața ei, cameraman pe care nu îl cunoștea. Își permisesese oare acesta cu ea o glumă sau poate chiar era curios? Nu îi răspunse pentru că doar cu cinci minute mai devreme, îl auzise vorbind în baie, în timp ce ea era pe WC. Vorbea cu celălalt cameraman despre ea.

— A cui pilă e și curva asta?

— Nu știu frate, dar arată ca Morticia!

— S-a îmbrăcat, curva dracului, și în negru, ca să îi impresioneze pe ăștia...

— Păi da. Puțin i-o păsa ei de amica ei care acum putrezește...

— Știi ce s-a spus, nu? Că au iubit același bărbat...

— A, deci mă așteptam la asta, cu fața ei perversă. Soto! Ce târâtură! Băi, frate, dar o femeie normală, de casă, fără silicoane, nu găsesc ăștia ca să o pună să prezinte o emisiune?

— Nu știu, frate, dar cred că o să plec în curând din România, m-am săturat de ce se întâmplă pe aici... Apropo, ție

ți-au intrat banii pe card?

— Au intrat din pulă! Pișa-m-aș pe ei de patroni!

Fata își amintea convorbirea de mai devreme din toaletă. Îi răspunse totuși cameramanului:

— Da, am fost. Am fost rockeriță, îi zise ea după câteva secunde, suflându-și nasul.

Cameramanul nu mai zise nimic. Vocea ei îl speriasse.

„Nu e normală tipa!”, gândi în sinea lui.

— Îmbracă sacoul ăsta! una dintre știristele postului îi adusese între timp un sacou lila cu floricele albe din protocol și acum se răstea la ea.

— Ah, e oribil, și o mai fi și larg! își zise Sara, dar cum știa că se uită în acele momente la ea toată conducerea televiziunii, deoarece era începutul celui mai important jurnal tv al zilei, își scoase sacoul negru și îl îmbrăca pe cel lila care, într-adevăr, îi era cam mare.

— Treizeci de secunde până intri în direct! anunța iar în cască, Otilia.

Femeia o plăcea pe Sara în mod deosebit. Ea fusese practic cea care o învățase timp de trei luni să știe să prezinte o știre. Se bălbâise de vreo trei ori la o propoziție, apoi încet, încet și-a dat seama cum merge treaba. Dintre toate colegile ei din televiziune, Otilia fusese cea care o spijinise cel mai mult... poate pentru că Oti era lesby. Coincidența tragică făcuse ca prima știre care urma să fie citită de Sara pe un post de televiziune era despre moartea prietenei ei, Florina.

— Recl! anunță sec, Otilia, în cască.

— Bună seara, stimați telespectatori! Începem buletinul știrilor de seară cu o veste tragică. România a pierdut pe una dintre cele mai frumoase personalități feminine contemporane, artista și vedeta de televiziune Florina Caragheorghe. Florina a dispărut de acasă în urmă cu o săptămână, după nunta sa. Poliția a găsit astăzi cadavrul ei într-o pădure de lângă București, în apropiere de Pipera, unde aceasta își avea

reședința. Conform Poliției, ea fost violată și apoi ucisă cu mai multe lovituri de cuțit. Deocamdată nu se cunosc mai multe detalii, respectiv datele criminalului sau ale criminalilor, - ezită Sara - , dar poliția face căutări chiar la această oră. Principalul suspect în acest caz este soțul acesteia, care însă nu a fost deocamdată reținut din lipsă de probe. Îl avem în direct pe colegul nostru, Maximus Dumitru, care este acum la față locului, pentru a ne transmite ultimele vești de la locul cumplitei tragedii. Bună seara, Maximus!

Partea a 2-a. Cu un an în urmă

Capitolul 1. Sara Carp

Ea era Sara Carp, la un pas de logodnă cu Orlando Ignat, fiul miliardarului Remus Ignat. Era reporter la o televiziune mică. Era cam paranoică, narcisistă, blondă, perfecționistă, destul de încrezută, și cam obsedată sexual. Fusese de trei ori gata să se mărite și tot de trei ori îi părăsise pe logodnicii ei pentru alții sau pentru o alta.

De multe se trezea în toiul nopții, își spunea că viața asta agitată, cu răutăți în presă la adresa ei, plină de comentarii de tot felul, cu taximetriști care se întorcea spre ea rînjind: „La televizor păreți mai înaltă!”, o oboseau nespuse. Ar fi vrut să se facă iar mică-mică, să stea în poala mamei care să o alinte spunându-i „petală de trandafir”, să mai aibă din nou cinci ani, să înceapă viața de la început, mai bine, mai curat, mai inteligent...

Oftă adânc când își aduse aminte de realitatea în care se scălda. De fapt, adevărul era că nu avea chef să se mai mărite cu băiatul acela de bani gata.

Logodnicul ei o sunase să o roage să nu mai amâne nunta. Îl convinsese să mai aștepte trei luni măcar.

Avea chef să se ducă pe la Geta. Geta era coafeza ei dar și femeia care îi ghicea viitorul. La Geta se simțea cel mai bine. Femeia aceea grasă o servea pe frumoasa fată cu gin, coca-cola de la gheață, cafea, alune, prăjituri și dulcețuri iar după ce o aranja la păr, îi ghicea în cărți.

Eqpvkpwctgc "ceguvwk" xqnwo '
achizitionând volumul de pe

www.edituralumen.ro
www.librariavirtuala.com

ucw "fkp" nkdt tkkng "pqcu v

Ioana Popescu este o cunoscută scriitoare, ziaristă și actriță româncă din București. *Poveste din Pipera* este al treilea volum publicat de ea, după *Fetele lui Jimmy* (2006) și *Fata cu ochii de chihlimbar* (2020).

Noul roman este despre o poveste de dragoste trăită cu multă patimă și care are un final cu totul neașteptat. Volumul conține și partea a 2-a: Anotimpuri pierdute - poeziile autoarei.

Scriitura vioaie și profundă în același timp a Ioanei Popescu ne aduce aminte de dantela incitantă a prozei lui Alberto Moravia și a lui Paulo Coelho.

"Am așa de multe povești în minte încât uneori uit să mănânc și scriu în continuu zile în șir. Cea mai mare fericire pentru mine este să îmi scriu poveștile, pe faleză, în fața mării", a declarat autoarea care lucrează acum la alt volum, un volum de povestiri polițiste.

